

[Justitsministeren]

Først vil jeg sige tak til hr. Anker Jørgensen for de afsluttende bemærkninger om, at man imellem anden og tredje behandling er villig til at forhandle om en løsning. Den tidligere statsminister er formentlig bekendt med, at der har været et ønske fra vor side, fra min side, om at vise imødekommethed i forhandlinger, og jeg er selvsagt villig til at genoptage dem. Jeg synes kun, jeg kan sige tak for, at den tidligere statsminister fremsætter dette – sådan betragter jeg det – som et tilbud.

Når hr. Anker Jørgensen ønsker, at det skal være en civil myndighed, vil jeg blot gøre opmærksom på, at halvdelen af det personale, der er i tilsynet med udlændinge, er civile. De allerfleste sager bliver behandlet af civile, ikke af politiet. Dette, at det skal være en civil myndighed, indebærer ikke i sig selv nødvendigheden af at flytte det til et andet ministerium. Det ene ministerium er for så vidt ikke mere civilt end det andet. Jeg nævner det bare over for de betragtninger, som jeg selvsagt har hørt om, og som hr. Anker Jørgensen fremførte.

Det psykologiske forstod jeg ikke helt skulle kunne gøre sig gældende i dette tilfælde. Hr. Wilhjem oplyste jo før, at der er 3 organisationer, der har anmodet om flytning. Ja men der er en masse andre, der ikke har anmodet om flytning. De har tilsluttet sig enten flertallet eller mindretallet i udvalget med den meddelelse, at de ikke havde nogen ønsker om en ressortflytning. Det er kun meget få organisationer, der er kommet ind på dette under høringerne.

Jeg har vanskeligt ved at forstå, at der skulle være noget videre psykologi i dette. Selv om politiet bliver inddraget i sager, lægger vi så ikke alle vægt på, at dansk politi består af personer, der ligesom civile myndigheder optræder rimeligt og rigtigt over for borgerne, hvad enten disse borgere er landets egne, eller de er kommet til os udefra? Jeg har meget vanskeligt ved at se, at betragtningerne skulle føre til, at politiet ikke skulle kunne medvirke, når der er behov for det. Det synes jeg tværtimod at vi alle sammen må være interesserede i.

Så blot til sidst dette: hr. Anker Jørgensen sagde, at socialdemokratiet ikke havde noget ønske om at mase dette igennem som en principsag. Jeg er taknemlig over at høre det, men dette, at man stiller ændringsforslaget,

vel vidende, at det vil være at påtvinge regeringen noget, åbner jo noget også for andre partier. Jeg ville gerne have, at vi i fremtiden skulle være foruden et kapløb i folketinget om at flytte rundt på folk, der er i administrationen, og at genere regeringer og statsministre på den ene eller den anden måde. Der er i og for sig spørgsmål nok, vi kan kæmpe om politisk, og jeg synes, det er urimeligt, og jeg vil også sige, at det kan være delvis ødelæggende, hvis vi skal have dette indført. Derfor havde det været bedst, at ændringsforslaget ikke var blevet stillet. Men jeg håber selvfølgelig, at det bliver nedstemt, og at vi derefter kan tale om en løsning på denne sag.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal ikke forlænge debatten; jeg er klar over, at tinget gerne snart vil i gang med afstemningerne om de mange ændringsforslag. Men jeg synes alligevel, jeg vil blande mig i diskussionen om de rejste emner.

Ministeren siger, at det kun er meget få organisationer, der har udtalt sig om spørgsmålet om at flytte administrationen af udlændingeloven fra politiet til et civilt navn, et civilt organ af en eller anden slags – vi har foreslået et organ i indenrigsministeriet – og det kan godt være, at det, når vi sidder med den store bunke af høringssvar, kun er ganske få. Men jeg synes også, at vi som lovgivere er forpligtede til, når vi læser høringssvar, at lægge mærke til, hvem der svarer hvordan, og hvad der er baggrunden for, at netop de organisationer, der har svaret, har svaret på den måde, de har. Jeg pegede allerede i mit første indlæg på, at det typisk er dels indvandrerorganisationerne selv, dels de jurister og advokater, der har været indvandrerne behjælpelige med forskellige af deres problemer, der har ønsket det her. Det har klart noget at gøre med de erfaringer, de har haft med den administration, de har været ude for.

Jeg synes, det bliver lagt op i et plan, hvor justitsministeren ligesom frygter, at det bliver hverdagskost for folketinget, at man foreslår regeringen at flytte rundt på forretningerne imellem ministerierne. Jeg tror nu ikke, at det vil ske; jeg tror, at der i de tilfælde, hvor det sker, ligger en meget dyb overvejelse til grund for det, og at det er velbegrundet. Jeg